

PARAULA I VIDA

Centenari de la Coronació de la Mare de Déu de Meritxell

Dimecres que ve dia 8 celebrarem la festa de la Nativitat de Maria, que a Urgell amb la Mare de Déu de Núria, i a Andorra amb la Mare de Déu de Meritxell, estenen el seu patronatge i protecció sobre tot el Bisbat d'Urgell i sobre el Principat d'Andorra. Santa Maria vetlla per nosaltres des dels Pirineus i no ens deixa mai. També en temps de pandèmia o de crisi podem confiar totalment en Ella, que vol la germanor de tots i la nostra fidelitat a Jesús i al seu Evangeli.

El 8 de setembre de 1921, ara fa cent anys, el Cardenal de Tarragona, Francesc Vidal i Barraquer, amb el seu amic el nostre Bisbe d'Urgell i Príncep de les Valls d'Andorra, Mons. Justí Guitart, van coronar canònicament la imatge de Jesús i de Maria a Meritxell. El Síndic general, M.I. Sr. Josep Gresa, s'havia adreçat al poble andorrà mesos abans, al novembre de 1920, per dir-los que *«l'amor a Maria, elevant i transfigurant l'amor al país, ha format d'ambdós una espècie de patriotisme sobrenatural»*. Els ciutadans respongueren a la invitació del seu Síndic amb una capta de joies perquè l'orfebre Cabot de Barcelona fabricués la corona per a la Mare de Déu de Meritxell. El Consell proclamava: *«Per patrona us aclama el Consell amb gran amor, que sou d'Andorra el tresor»*. D'això fa un segle. Donem-ne gràcies a Déu!

Les primeres coronacions canòniques es remunten al segle XVII, i no van ser incorporades definitivament al conjunt de les celebracions litúrgiques fins al segle XIX. Aquest acte vol subratllar la devoció per la Mare de Déu, i consisteix en la imposició d'una corona —o corones, si la imatge de la Verge porta també la del Nen— a la icona

o imatge. I sempre s'ha de subratllar la relació entre la corona i la conversió i la vida de fe dels fidels.

Se celebra que la Verge Maria és reina del Poble de Déu, i per això és invocada i tinguda pel poble com la seva Reina i Senyora, ja que és Mare del Fill de Déu Jesucrist, el Verb encarnat, aquell que *«serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi»* (Lc 1,33). Es posa en relleu el genuí culte litúrgic i l'actiu apostolat cristià. Tots els fidels hem d'entendre que la veritable corona de la Verge som nosaltres mateixos, i que la corona i les pedres precioses que la poden adornar són els fruits d'una vida de fe, que s'expressa en la caritat. A Meritxell hi ha hagut moltes iniciatives de servei i de caritat, de fe i d'unió de totes les parròquies del país. I, actualment, la caritat és ben visible a la Parròquia de Canillo i a la Casa de Colònies Aina.

Pensem el que es demana en l'oració de la coronació: *«Mireu, Senyor, benignament aquests vostres servents que, en cenyir amb una corona visible la imatge de la Mare del vostre Fill, reconeixen en el vostre Fill el Rei de l'univers i invoquen com a Reina la Mare de Déu. Feu que, seguint el seu exemple, us consagrin la seva vida i, complint la llei de l'amor, se serveixin mútuament amb diligència; que es neguin a si mateixos i amb entrega generosa guanyin per a Vós els seus germans; que, buscant la humilitat a la terra, siguin un dia elevats a les altures del cel, on Vós mateix poseu sobre el cap dels vostres fidels la corona de la vida»*.

Joiosa festa del Centenari a tot el Principat d'Andorra!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Un estiu d'aplecs

Poc a poc, els aplecs i les trobades a l'entorn de la Mare de Déu i dels sants en ermites i capelles han anat tornant als pobles de la diòcesi. Les celebracions s'han dut a terme amb les mesures de prevenció escaients, i han ajudat a recuperar els vincles comunitaris a l'entorn de l'Eucaristia i els sants patrons de cada indret. El proper 9 de setembre se celebrarà l'aplec al Santuari-Basilica de Meritxell, on enguany se celebrarà el centenari de la Coronació de la Mare de Déu de Meritxell. D'altres aplecs més humils i també amb gran devoció s'han celebrat, com el que va tenir lloc a l'ermita de Santa Margarida de Gósol, el 20 de juliol, amb el Rector, Mn. Pau Bellido. Els veïns i parroquians van honorar la verge i màrtir, i van demanar-li ajuda en les collites tal com resen els goigs, que es van cantar en acabar la celebració de la Missa.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Carta a l'avi mai conegut

Quan va néixer, l'avi feia anys que havia traspasat. A casa, encara es parlava molt d'ell, de les seves habilitats, de l'encert de les seves paraules i dels seus silencis, del seu esperit de servei, de la constància i la dedicació al treball i a l'estudi. Va acabar la carrera ja casat, treballant i amb fills. Era, certament, un home amb un carisma especial. L'infant va créixer i, quan tenia deu anys, es complí el vintè aniversari de la mort de l'avi. Se'n tornà a parlar molt. Era l'any de la primera comunió. «Aixeca't al davant de l'ancià i honora els seus cabells blancs; així

reverenciaràs el teu Déu. Jo soc el Senyor» (Lv 19,32).

Mesos després, preparant la motxilla per anar a colònies, l'àvia va trobar un paperet ben plegat que, entre d'altres coses, deia: «Avi, jo no t'he conegut, però l'àvia, els pares, els tiets i tietes parlen sovint de tu. Diuen que eres molt treballador, que arreglaves les coses que s'espallaven, que parlaves poc, però que donaves bons consells, que ajudaves a tothom, que tenies paciència, que anaves a buscar les tietes a la catequesi, que eres molt bon pare...». Continuava per acabar dient:

«M'hauria agradat conèixer-te i anar d'excursió amb tu. Quan sigui gran vull fer les coses bones que tu feies i ajudar com tu ajudaves. A vegades prego perquè estiguis prop de Déu i segueixis vetllant per nosaltres, pels qui et van conèixer i pels que no t'hem conegut, però t'estimem molt. Demana-li, també, que a la nostra família ens estimem molt». «Els nets són la corona dels avis, / els pares són l'orgull dels fills» (Pr 17,6). L'àvia va llegir la carta amb emoció. El net havia refet la presència de l'avi, amb qui ella havia compartit molts anys de la seva vida. Junts havien iniciat la

família en la qual el net s'integrava. Amb la mateixa emoció va redactar una carta de resposta.

És important sentir-se integrant d'una família i alimentar aquesta consciència de pertinença. És bo conèixer la vida dels qui ens han precedit i són antecedents de la nostra. És fondant conèixer les actituds, sentiments i accions de les persones bones tan properes a nosaltres com un avi. És agradable a Déu que es pregui per ells i que visquem la responsabilitat d'aquest sentit de pertinença.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Centenario de la Coronación de la Virgen de Meritxell

El próximo miércoles día 8 celebraremos la fiesta de la Natividad de María, que en Urgell con la Virgen de Nuria, y en Andorra con la Virgen de Meritxell, extienden su patronazgo y protección sobre toda la Diócesis de Urgell y sobre el Principado de Andorra. Santa María vela por nosotros desde los Pirineos y no nos deja nunca. También en tiempos de pandemia o de crisis podemos confiar totalmente en Ella, que quiere la fraternidad de todos y nuestra fidelidad a Jesús y a su Evangelio.

El 8 de septiembre de 1921, hace cien años, el Cardenal de Tarragona, Francesc Vidal y Barraquer, con su amigo nuestro Obispo de Urgell y Príncipe de los Valles de Andorra, Mons. Justí Guitart, coronaron canónicamente la imagen de Jesús y de María en Meritxell. El Síndic general, M.I. Sr. Josep Gresa, se había dirigido al pueblo andorrano meses antes, en noviembre de 1920, para decirles que «el amor a María, elevando y transfigurando el amor al país, ha formado con ambos una especie de patriotismo sobrenatural». Los ciudadanos respondieron a la invitación de su Síndic con una colecta de joyas para que el orfebre Joaquim Cabot de Barcelona fabricara la corona para la Virgen de Meritxell. El Consell general proclamaba: «Por patrona os aclama el Consell con gran amor, pues sois de Andorra el tesoro». De eso hace un siglo. ¡Demos gracias a Dios!

Las primeras coronaciones canónicas se remontan al siglo XVII, y no fueron incorporadas definitivamente al conjunto de las celebraciones litúrgicas hasta el siglo XIX. Este acto quiere subrayar la devoción por la Virgen, y consiste en la imposición de una corona —o coronas, si la imagen de la Virgen lleva también la del Niño— en el icono o imagen. Y siempre hay que subrayar la relación entre la corona y la conversión y la vida de fe de los fieles.

Se celebra que la Virgen María es reina del Pueblo de Dios, y por eso es invocada y tenida por el pueblo como su Reina y Señora, ya que es Madre del Hijo de Dios, Jesucristo, el Verbo encarnado, aquel que «reinará sobre la casa de Jacob para siempre, y su reino no tendrá fin» (Lc 1,33). Se pone de relieve el genuino culto litúrgico y el activo apostolado cristiano. Todos los fieles debemos entender que la verdadera corona de la Virgen somos nosotros mismos, y que la corona y las piedras preciosas que la pueden adornar son los frutos de una vida de fe, que se expresa en la caridad. En Meritxell ha habido muchas iniciativas de servicio y de caridad, de fe y de unión de todas las parroquias del país. Y, actualmente, la caridad es bien visible en la Parroquia de Canillo y en la Casa de Colonias Aina.

Pensemos en lo que se pide en la oración de la coronación: «Mira, Señor, benignamente a esos tus siervos que, al ceñir con una corona visible la imagen de la Madre de tu Hijo, reconocen en tu Hijo al Rey del universo e invocan como Reina a la Virgen María. Haz que, siguiendo su ejemplo, te consagren su vida y, cumpliendo la ley del amor, se sirvan mutuamente con diligencia; que se nieguen a sí mismos y con entrega generosa ganen para ti a sus hermanos; que, buscando la humildad en la tierra, sean un día elevados a las alturas del cielo, donde tú mismo pones sobre la cabeza de tus fieles la corona de la vida».

¡Vivamos con gozo la fiesta del Centenario en todo el Principado de Andorra!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Confirmacions al Santuari de la Mare de Déu del Remei de Penelles

Al Santuari de la Mare de Déu del Remei de Penelles, patrona de tota la Plana d'Urgell, l'Arquebisbe d'Urgell va administrar el sagrament de la Confirmació a 10 joves (3 van quedar confinats) dels pobles d'Ivros d'Urgell i Barbens el passat 18 de juliol. Mons. Vives estava acompanyat de Mn. Carles Albert Ospina, Rector, i dels catequistes. A la celebració van assistir els familiars i padrins dels confirmands.

L'Arquebisbe animà als assistents a pregar a la Mare de Déu del Remei per la fi de la pandèmia, i perquè els ajudés en la seva fidelitat a Jesús durant tota la vida, en aquell dia en què rebien el do de l'Esperit Sant. Feu notar la bellesa d'aquell santuari, de la imatge de Maria, Mare del Remei, i de les pintures de Josep Obiols i l'himne que devem a Mn. Cinto Verdaguer i al músic Fèlix Millet. Demanà als confirmands que en tota ocasió i al llarg de tota la vida fossin devots de la Mare de Déu del Remei i no deixessin, ni un dia, de pregar-li amb una Ave Maria.

Remarcà la Paraula de Déu d'aquell diumenge amb el missatge del Senyor, el Bon Pastor, que ens guia i condueix. Ell és la nostra pau que refà i recrea la unitat de la família humana i de l'Església. I ajudà els joves a descobrir Jesús i el seu cor misericordiós que vol reunir tots els que estem dispersos pel pecat, les pors i les desunions. Al final de la Missa obsequià els joves amb el Nou Testament recomanant-los que el llegissin diàriament; i amb ells pujà al cambriol de Maria per venerar-la de prop i ofrenar-li la vida.

Festa de la Mare de Déu del Carme a les Carmelites de Tartera

El dia 16 de juliol, festa de la Mare de Déu del Carme, l'Arquebisbe d'Urgell va presidir l'Eucaristia juntament amb Mn. Enric Bonet, a la Capella de la Immaculada de les Religioses Carmelites de Sant Josep de Tartera (Prats i Sansor). Hi van assistir un bon grup de fidels i totes les religioses de la comunitat, una de les quals, la Gna. Irene, celebrava els seus 65 anys de professió religiosa. L'Arquebisbe va destacar com, especialment en temps de pandèmia, hem de recórrer a la nostra Mare celestial, la Verge del Carme, perquè intercedeixi per nosaltres, sobretot pels ancians, malalts i vulnerables, i ens alliberi del mal, fent-nos forts enmig de les dificultats i temptacions. El núvol de què parla la lectura del Llibre dels Reis, anuncià al profeta Elies, que Déu feia arribar la pluja, signe de totes les benediccions del cel, a aquell poble que havia sofert una sequera molt llarga. Cal confiar i, alhora, saber llegir els petits signes dels temps, amb què Déu ens revela el seu amor provident per la humanitat. És l'Esperit Sant qui ens fa reconèixer que Déu és Pare de

tots, i que ens cuida amorosament. Així mateix, Jesús a la creu li donà tota la humanitat a la Verge Maria, la seva Mare, perquè fos Mare de tots els homes i dones del món. I, alhora, ens donà als deixebles, en la figura del deixeble estimat, el tresor més gran del Fill, la seva Mare Immaculada, portadora d'amor i alliberadora de captius, i Mare d'esperança.

Posteriorment, l'Arquebisbe esmorzà amb la comunitat i felicità la Gna. Irene i també Mn. Enric que havia complert els 65 anys d'ordenació sacerdotal.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

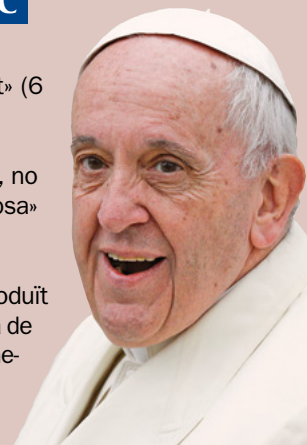
@Pontifex: «Els sants i les santes ens demostren que es pot lloar Déu sempre, en els bons i en els mals moments, perquè Déu és l'Amic fidel i el seu amor mai ens abandona» (3 de maig).

@Pontifex: «Tots estem en la mateixa barca, cridats a treballar perquè no hi hagi murs que ens separin, perquè no hi hagi "uns altres", sinó només un "nosaltres", gran com tota la humanitat» (6 de maig).

@Pontifex: «Déu salva amb amor, no amb la força; es proposa, no s'imposa» (6 de maig).

@Pontifex: «Déu salva amb amor, no amb la força; es proposa, no s'imposa» (6 de maig).

@Pontifex: «El coronavirus ha produït morts i sofriments, afectant la vida de tots, especialment la dels més vulnerables. Els prego que no s'oblidin dels més vulnerables» (8 de maig).

El Taller i la Fundació Claror, una entitat amb arrels cristianes

A la ciutat de La Seu d'Urgell és molt popular el Taller Claror, una associació privada sense ànim de lucre de caràcter social. Algunes de les seves activitats es desenvolupen en règim de concert amb el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya. La seva finalitat és l'atenció, suport i prestació de serveis a les persones amb discapacitat intel·lectual de la comarca de l'Alt Urgell, per millorar la seva qualitat de vida.

Els membres de la Fundació Privada Claror-Alt Urgell van visitar l'Arxiu diocesà d'Urgell i el Palau episcopal, el 14 de juliol passat, per conèixer les instal·lacions i la seva història. Van ser rebuts i atesos respectivament per l'Arxiver diocesà, Mn. Benigne Marquès, i per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives i Mn. Ignasi Navari.

Què hi té a veure amb l'Església? Els orígens del Taller Claror es remunten a 1976, quan un grup de persones vinculades a la Parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell van fundar l'Associació Pro-Minusvàlids de l'Alt Urgell.

La Parròquia de Sant Ot ha seguit mantenint aquesta vinculació amb l'Associació, a través de la presència del Rector de la Parròquia en la junta de la Fundació Privada Claror-Alt Urgell. Aquesta Fundació es va constituir el 2014 i va ser declarada d'utilitat pública, i registrada per la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, amb l'objectiu d'impulsar projectes de futur per a l'Associació assegurant, al mateix temps, la viabilitat econòmica de l'entitat.

Els inicis no van ser fàcils... de bon principi, les activitats es van desenvolupar en locals cedits per diverses entitats de la ciutat. Passats uns dotze anys, l'any 1988, es van poder inaugurar les primeres instal·lacions del Taller Claror,

en un edifici propi, construït sobre uns terrenys cedits a l'Associació, a l'avinguda del Valira núm. 19 de la capital de l'Alt Urgell.

La demanda va portar a crear un nou servei per a les persones usuàries del Centre Ocupacional, la Llar-Residència Claror, l'any 1996, que inicialment es va ubicar en un pis de la ciutat. La manca d'espai per al desenvolupament de les activitats va comportar l'ampliació del Taller Ocupacional en 2002. Aleshores, es va remodelar la planta inferior de l'edifici i, al mateix temps, es van adequar el pati i el jardí. L'any 2008 es van construir els nous locals de la Llar-Residència, instal·lats al pis superior del Taller, amb capacitat per a 12 places. Aquesta és una llar per a moltes persones de la comarca amb discapacitat intel·lectual, i també un espai on créixer i treballar amb teràpies ocupacionals.

En 2017 es va aprovar el canvi de nom de l'Associació Pro-Minusvàlids de l'Alt Urgell que passà a anomenar-se Associació Claror-Alt Urgell, que és com la coneixem ara.

Estudi i transcripció dels documents de l'Arxiu Capitular d'Urgell

L'antiga capella barroca dels Dolors de La Seu d'Urgell acull la nova seu dels arxius del Bisbat d'Urgell: el diocesà, el capitular i els parroquials des de l'any 2014. El Bisbat d'Urgell té uns orígens molt llunyans, ja que està en plena vigència al primer quart del segle VI. D'aquest temps tan remot no s'han conservat originals, i la primera documentació original que existeix comença als inicis del segle IX.

Aquests arxius han estat estudiats al llarg del temps per eminents historiadors i investigadors, dels que us en fem una pinzellada dels pioners: ja a mitjans del segle XVII, el monjo de Cuixà Guillem Costa estudià i transcrigué alguns documents per encàrrec de Pere de la Marca, Arquebisbe occità. Es poden consultar a la Biblioteca Nacional de París.

A la segona meitat del segle XIX, Jaime Villanueva va fer una altra investigació als arxius, i dedicà quatre volums de la seva obra als documents estudiats. A la mateixa època, Mn. Joaquim Areny de Plandolit, andorrà, llegà als Arxius un nombre elevat de transcripcions dels nostres pergamins, un fons que es conserva a l'Arxiu i que, posteriorment ha estat consultat per d'altres investigadors. Pel mateix temps, el prestigiós investigador alemany, Rudolf Beer, publicà un primer inventari dels nostres còdex, va lènt-se del catàleg redactat per Guillén Costa al segle XVII.

Ja al segle XX, hi ha hagut diversos historiadors que han seguit treballant en l'estudi dels documents: l'alemany Paul Kehr, que estudià i edità les Butlles Papals de Catalunya durant els segles IX-XII, Mn. Higiní Anglès, Gerard Fransen, Antonio Garcia, l'historiador més important del Bisbat d'Urgell fins ara, el monjo benedictí el P. Cebrià Baraut... i Mn. Pere Pujol, Arxiver Capitular, que fou el primer que estudià els còdex i pergamins i que ens va fer conèixer els grans tresors de tenim, tant en pergamins com en manuscrits.

Nova seu dels arxius del Bisbat d'Urgell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Col 1,24-2,3 / Sl 61 / Lc 6,6-11]. Sant Zacaries, profeta; beat Bonaventura de Forlí, prev.; beat Bertran de Garrigues, prev.

7. ■ Dimarts [Col 2,6-15 / Sl 144 / Lc 6,12-19]. Sant Albí, bisbe; santa Regína, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

8. □ Dimecres [Mi 5,2-5a (o bé: Rm 8,28-30) / Sl 12 / Mt 1,1-16.18-23 (o bé, més breu: 1,18-23)]. *Tortosa*: Naixement de la Benaurada Verge Ma-

ria, patrona principal de la diòcesi de Tortosa. *Urgell, territori de Catalunya*: Mare de Déu de Núria, patrona principal de la diòcesi d'Urgell; *al Principat d'Andorra*: Mare de Déu de Meritxell, patrona d'Andorra. Sant Adrià, soldat mr. a Nicomèdia; sant Sergi I, papa; santa Adela (s. IX), rel.

9. □ Dijous [Col 3,12-17 / Sl 150 / Lc 6,27-38]. Sant Pere Claver (Verdú, 1580 - Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia; Mare de Déu del Claustre

(Solsona), romànica; santa Felícia, mr.; beat Frederic Ozanam.

10. ■ Divendres [1Tm 1,1-2.12-14 / Sl 15 / Lc 6,39-42]. *Sant Feliu de Llobregat*: ■ Beats Domènec Castellet i Vinyals (1592-1627), d'Esparraguera, i Lluís Eixarc i Bertran (1597-1628), de Barcelona, prevs. dominicans i mrs. a Omura. *Tortosa*: ■ Beat Jacint Orfanell i Prades, prev. i mr., nat a la Jana (Maestrat).

11. ■ Dissabte [1Tm 1,15-17 / Sl 112 / Lc 6,43-49]. Beat Bonaventura

Gran (Riudoms, 1620 - Roma, 1684), rel. franciscà; Sant Protus i sant Jacint, germans mrs. (s. IV); santa Teodora Alexandrina, penitent; sant Joan Gabriel Perboyre, prev. i mr.

12. ■ Diumenge vinent, XXIV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Is 50,5-9a / Sl 114 / Jm 2,14-18 / Mc 8,27-35]. Santíssim Nom de Maria; Mare de Déu de Lluc, patrona de Mallorca, i altres advocacions; sant Guiu, pelegrí; beat Miró, prev. agustinià, a Sant Joan de les Abadesses.

Diumenge XXIII de durant l'any (B)

COMENTARI

«Tot ho ha fet bé»

Sovint ens trobem afeixugats sota el pes de tantes coses que ens preocupem de tal manera que perdem l'esperança i caiem en el desànim. Però no oblidem que l'esperança és una virtut teològica; és a dir, esperem que tot vagi millor confiats en Déu, més enllà de les previsions humanes. Per això a la primera lectura Isaïes diu: *Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por.* I per quina raó? Perquè les coses van millor? No, sinó perquè *és Déu mateix qui us ve a salvar.* Aquesta salvació es manifesta en la curació de moltes discapacitats: *Es desclouran els ulls dels cecs, les orelles dels sords s'obriran, el coix saltarà com un cérvol; la llengua del mut cridarà de goig.* Com veiem tot porta a la confiança, a l'esperança, a l'alegria perquè els coixos i els muts no solament caminaran i parlaran sinó que saltaran i cridaran. Tot canvia fins i tot la mateixa natura: *L'aigua brolla a l'estepa, els torrents en el desert... el país de la set és ple de font d'aigua.* Tot això és obra del Senyor.

Per això a l'evangeli Jesús fa realitat les paraules d'Isaïes. *Li porten un sord que a penes sabia parlar* i després de l'actuació de Jesús *a l'instant se li obren les orelles, la llengua se li deslligà i parlava perfectament.* Però aquest només és un exemple. Sabem que Jesús va fer moltes altres curacions. Per això la gent deia: *Fa que els sords hi sentin i que els muts parlin.* Jesús no vol el patiment dels homes, vol que tots puguin viure feliços; per això retorna l'esperança als malalts. La gent ho afirma amb una frase molt clara: *Tot ho ha fet bé.* Jaume a la segona lectura ens fa veure que, de vegades, no tot ho fem bé i és quan discriminem els pobres. Si ve *un home ben vestit, un ric i li diem: Segui aquí; i al pobre mal vestit: tu queda't dret o seu aquí, als meus peus,* estem fent una gran discriminació; som homes que *jutgem amb criteris dolents.* Ajudem els sords, els cecs, els muts, donem força als cors alarmats, no discriminem ningú. Que tant de bo es pugui dir també de nosaltres: tot ho fa bé.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,4-7a)

Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por: Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig, perquè l'aigua ha brollat a l'estepa, han nascut torrents en el desert, les terres xardoroses ara són estanys, el país de la set és ple de fonts d'aigua.

▶ Salm responsorial (145)

R. *Lloa el Senyor, ànima meva.*

El Senyor es manté fidel per sempre, / fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dona la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts, / el Senyor estima els justos, / el Senyor guarda els forasters. R.

Manté les viudes i els orfes, / i capgirarà els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre; / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume

(Jm 2,1-5)

Germans meus, vosaltres que creieu en Jesucrist, el nostre Senyor gloriós, no heu de comprometre la vostra fe amb diferències entre les persones. Suposem que, mentre esteu units, entra un home ben vestit i amb un anell d'or, i entra també un pobre mal vestit. Si us fixàveu primer en el que va ben vestit i li dèieu: «Segui aquí, que estarà millor», però al pobre li dèieu: «Tu queda't dret o seu aquí, als meus peus», no faríeu diferències entre vosaltres? No seríeu homes que jutgen amb criteris dolents? Escolteu, germans meus estimats: No sabeu que Déu ha escollit els pobres d'aquest món per fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ell ha promès als qui l'estimen?

▶ Lectura de l'Evangelio segons sant Marc (Mc 7,31-37)

En aquell temps, Jesús tornà del territori de Tir pel camí de Sidó, i se n'anà cap al llac de Galilea, passant pel territori de la Decàpolis. Li portaren un sord, que a penes sabia parlar, i li demanaren que li imposés les mans. Jesús se l'endugué tot sol, lluny de la gent, li posà els dits a les orelles, escopí i li tocà la llengua, aixecà els ulls al cel, sospirà i digué: «Efatà», que vol dir, «obre't». A l'instant se li obren les orelles, la llengua se li deslligà i parlava perfectament. Jesús els prohibí que ho diguessin a ningú, però com més els ho prohibia, més ho explicaven a tothom, i no se'n sabien avenir. Deien: «Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin i que els muts parlin.»

▶ Lectura del libro de Isaia (Is 35,4-7a)

Decid a los inquietos: «Sed fuertes, no temáis. ¡He aquí vuestro Dios! Llega el desquite, la retribución de Dios. Viene en persona y os salvará». Entonces se despegarán los ojos de los ciegos, los oídos de los sordos se abrirán; entonces saltará el cojo como un ciervo y cantará la lengua del mudo, porque han brotado aguas en el desierto y corrientes en la estepa. El páramo se convertirá en estanque, el suelo sediento en manantial».

▶ Salmo responsorial (145)

R. *Alaba, alma mía, al Señor.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago

(Sant 2,1-5)

Hermanos míos, no mezcléis la fe en nuestro Señor Jesucristo glorioso con la acepción de personas. Suponed que en vuestra asamblea entra un hombre con sortija de oro y traje lujoso, y entra también un pobre con traje mugriento; si vosotros atendéis al que lleva el traje de lujo y le decís: «Tú siéntate aquí cómodamente», y al pobre le decís: «Tú quédate ahí de pie» o «siéntate en el suelo, a mis pies», ¿no estáis haciendo discriminaciones entre vosotros y convirtiéndoos en jueces de criterios inicuos? Escuchad, mis queridos hermanos: ¿acaso no eligió Dios a los pobres según el mundo como ricos en la fe y herederos del Reino que prometió a los que lo aman?

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 7,31-37)

En aquel tiempo, dejando Jesús el territorio de Tiro, pasó por Sidón, camino del mar de Galilea, atravesando la Decàpolis. Y le presentaron un sordo, que, además, apenas podía hablar; y le piden que le imponga la mano. Él, apartándolo de la gente, a solas, le metió los dedos en los oídos y con la saliva le tocó la lengua. Y mirando al cielo, suspiró y le dijo: «Efatá» (esto es, «ábrete»). Y al momento se le abrieron los oídos, se le soltó la traba de la lengua y hablaba correctamente. Él les mandó que no lo dijeran a nadie; pero, cuanto más se lo mandaba, con más insistencia lo proclamaban ellos. Y en el colmo del asombro decían: «Todo lo ha hecho bien: hace oír a los sordos y hablar a los mudos».